DOMSTOLENS BESLUT
den 3 april 2000 *

I mål C-376/98,

Förbundsrepubliken Tyskland, företrädd av C.-D. Quassowski, Regierungsdirektor, förbundsfinansministeriet, i egenskap av ombud, biträdd av advokaten J. Sedemund, Berlin, delgivningsadress: Förbundsekonomiministeriet, Referat EA2, D—53107 Bonn,

sökande,

mot

Europaparlamentet, företrätt av avdelningschefen C. Pennera, rättstjänsten, och N. Lorenz, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Europaparlamentets generalsekretariat, Kirchberg, Luxemburg,

och

Europeiska unionens råd, företrätt av direktören R. Gosalbo Bono, rättstjänsten, A. Feeney och S. Marquardt, båda rättstjänsten, alla i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: tyska.

delgivningsadress: Europeiska investeringsbanken, direktoratet för rättsfrågor, generaldirektören A. Morbilli, 100, boulevard Konrad Adenauer, Luxemburg,

svarande,

med stöd av

Republiken Frankrike, företrädd av J.-F. Dobelle, directeur adjoint, utrikesministeriets rättsavdelning, och R. Loosli-Surrans, chargé de mission, samma avdelning, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Frankrikes ambassad, 8 B, boulevard Joseph II, Luxemburg,

Republiken Finland, företrädd av H. Rotkirch och T. Pynnä, Valtionasiamiehet, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Finlands ambassad, 2, rue Heinrich Heine, Luxemburg,

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, företrätt av M. Ewing, Treasury Solicitor's Department, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Förenade kungarikets ambassad, 14, boulevard Roosevelt, Luxemburg,

samt

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av I. Martínez del Peral och U. Wölker, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/43/EG av den 6 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om reklam för och sponsring till förmån för tobaksvaror (EGT L 213, s. 9),

meddelar

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.C. Moitinho de Almeida (referent), D.A.O. Edward, L. Sevón och R. Schintgen samt domarna P.J.G. Kapteyn, C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet, V. Skouris och F. Macken,

generaladvokat: N. Fennelly,

justitiesekreterare: R. Grass,

efter att ha hört generaladvokaten,

följande

Beslut

1 Förbundsrepubliken Tyskland har genom ansökan, som inkom till domstolens kansli den 19 oktober 1998, med stöd av artikel 173 första stycket i EG-fördraget (nu artikel 230 första stycket EG i ändrad lydelse) väckt talan om ogiltigförklaring av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/43/EG av den

6 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om reklam för och sponsring till förmån för tobaksvaror (EGT L 213, s. 9, nedan kallat direktivet).

2 Inom ramen för detta förfarande har rådet och parlamentet, svarandena, i en skrivelse av den 30 juni 1999 respektive i deras duplik framfört en begäran om att de handlingar som bifogats repliken som bilagorna nr 2, 4 och 5 av den tyska regeringen skall avlägsnas från akten.

3 Bilagorna 2, 4 och 5 till repliken är tre ansökningar genom vilka tre bolag har väckt talan vid förstainstansrätten mot parlamentet och rådet om ogiltigförklaring av direktivet.

4 Rådet har gjort gällande att det strider mot principen om konfidentiell behandling av mål vid domstolen att inge dessa ansökningar. Rådet har i vart och ett av dessa mål framställt en invändning om rättegångshinder enligt artikel 114.1 i förstainstansrättens rättegångsregler och har begärt att förstainstansrätten skall vilandeförklara förfarandet i enlighet med artikel 77 a i dessa rättegångsregler till dess att domstolen har meddelat dom i förevarande mål. Rådet anser dessutom att ingivandet av dessa ansökningar utgör en överträdelse eller åtminstone ett kringgående av dessa bestämmelser eftersom den tyska regeringen uttryckligen använder dessa ansökningar till stöd för sin egen argumentation.

5 Även parlamentet anser att den tyska regeringens ingivande av dessa ansökningar — till stöd för påståenden om de faktiska omständigheterna, närmare bestämt om direktivets betydelse för ekonomin, och till stöd för de rättsliga argument som angivits i ansökan vad gäller bilaga 5 — strider mot principen om rättsakters konfidentiella behandling, eftersom Förbundsrepubliken Tyskland

varken är part eller intervenient i de mål som anhängiggjorts vid förstainstansrätten. Parlamentet förstår därför inte hur denna regering har kunnat få tag på nämnda ansökningar.

6 Parlamentet har gjort gällande att den tyska regeringens agerande inkräktar på förstainstansrättens självständighet. Det ankommer nämligen på förstainstansrätten att avgöra de invändningar om rättegångshinder som framförts inom ramen för dessa mål. Även om förstainstansrätten inte avvisar talan i dessa mål måste rätten dessutom, med beaktande av att parlamentet har begärt att förstainstansrätten skall vilandeförklara de förfaranden som anhängiggjorts vid den i avvaktan på domen i förevarande mål, besluta om förfarandena skall vilandeförklaras innan domstolen kan beakta de tre ansökningarna. Enligt parlamentet kräver därför principerna om god rättsskipning och iakttagande av förstainstansrättens självständighet att de tre berörda bilagorna inte beaktas.

7 Parlamentet anser att de argument som framställts av de tre sökande vid förstainstansrätten skulle komma att beaktas genom dessa bilagor till den replik som ingivits av den tyska regeringen, vars talan kan tas upp till prövning. Ett sådant tillvägagångssätt skulle dessutom i enlighet med vad dessa sökande har yrkat medföra att målen överlämnas till domstolens prövning, utan att förstainstansrätten har fattat något beslut.

8 I sitt yttrande av den 31 augusti 1999 har den tyska regeringen som svar på en fråga från rådet först hävdat att sökandebolagen vid förstainstansrätten alla har lämnat en kopia av sina ansökningar till regeringen för kännedom och att alla har godkänt att dessa ansökningar bifogas som bilagor till dess replik. Regeringen har därefter framhävt att en ansökans konfidentiella karaktär är något som enbart sökanden kan råda över och att det inte finns någon allmän princip om konfidentiell behandling i domstolsförfaranden, vilket innebär att denna princip inte kan åsidosättas. Regeringen har slutligen anfört att dessa ansökningar har bifogats för att bättre belysa redogörelsen för omständigheterna. Detta är ett välkänt och allmänt tillvägagångssätt som inte skiljer sig från rådets agerande att

som bilaga till sin duplik bifoga handlingar som är avsedda att stödja dess redogörelse för omständigheterna.

9 Rådets och parlamentets argument kan inte vinna bifall.

10 Vad gäller åsidosättande av principen om konfidentiell behandling finns det skäl att påpeka att det varken finns någon regel eller bestämmelse som tillåter eller som förhindrar parterna i en process att sprida sina inlagor till tredje man. Med undantag för speciella fall då spridningen av en handling skulle kunna inverka menligt på rättsskipningen, vilket inte är fallet i förevarande mål, är parterna i princip fria att sprida sina egna inlagor.

11 I förevarande fall har sökandebolagen i målen som är anhängiga vid förstainstansrätten givit den tyska regeringen tillåtelse att ge in deras ansökningar till domstolen.

12 Vad gäller argumentet enligt vilket domstolen inte skulle ta hänsyn till invändningen om rättegångshinder avseende nämnda ansökningar, som framställts av parlamentet inför förstainstansrätten, om de ifrågavarande bilagorna skulle tillåtas ingå i processmaterialet och beaktas i förevarande mål, är det tillräckligt att påpeka att förhållandet att domstolen beaktar sådana bilagor inte innebär något ställningstagande till den invändning som åberopats och att ingenting förhindrar den tyska regeringen att i sin replik inbegripa all den information som förekommer i de berörda bilagorna.

13 Slutligen kan det argument enligt vilket beaktandet av dessa bilagor skulle medföra att mål anhängiga inför förstainstansrätten i praktiken skulle överlämnas till domstolen innan förstainstansrätten ens har beslutat om de skall vilandeförklaras avfärdas. Att domstolen beaktar nämnda bilagor innebär nämligen inte att domstolen måste pröva de mål som är anhängiga inför förstainstansrätten. Dessa bilagor kommer endast att vara relevanta som stöd för de grunder som anges i själva svaromålet.

14 Av vad som anförts följer att ansökan om att bilagorna nr 2, 4 och 5 som bifogats repliken av den tyska regeringen skall uteslutas ur akten skall ogillas.

På dessa grunder fattar

DOMSTOLEN

följande beslut:

1) Ansökan om att bilagorna nr 2, 4 och 5 som bifogats repliken av den tyska regeringen skall uteslutas ur akten ogillas.

2) **Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.**

Luxemburg den 3 april 2000

R. Grass

Justitiesekreterare

G.C. Rodríguez Iglesias

Ordförande